

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urtos/5/2026
Identifikačné číslo spisu:	5019010015
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:5019010015.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, na neverejnom zasadnutí konanom 19. augusta 2026 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného K. W. o ním podanej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Ntc/38/2019, z 22. júna 2026

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného K. W. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením, sp. zn. 8Ntc/38/2019, z 22. júna 2026 tak, že:

„I. Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, podľa § 409 ods. 2 Tr. por. nepovoľuje odsúdenému K. W., rod. J., toho času P. R., nar. XX.XX.XXXX v D., bytom R. XXX/X, Š., odklad výkonu trestu odňatia slobody uložený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Ntc/38/2019 zo dňa 30.01.2020.

II. Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, podľa § 413 ods. 2 Tr. por. neupúšťa od výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného K. W., rod. J., toho času P. R., nar. XX.XX.XXXX v D., bytom R. XXX/X, Š., ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Ntc/38/2019 zo dňa 30.01.2020.“

V označenom uznesení krajský súd skonštatoval v podstate:

„Krajský súd na základe vyššie uvedených ustanovení rozhodol výrokom I. o návrhu na odklad výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného a výrokom II. o jeho návrhu na upustenie od výkonu trestu odňatia slobody tak, že plne rešpektoval negatívne stanovisko Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS v Trenčíne a jeho návrhy ako nedôvodné zamietol.

Zo záverov stanoviska Ústavu vyplynulo, že odsúdený netrpí takou chorobou, ktorej následky na zdraví bez ohľadu na dĺžku trvania vedú k úmrtiu postihnutého. V závere krajský súd zdôrazňuje, že

odsúdenému vo svojom súhrne na základe jeho opakovaných žiadostí celkovo trikrát povolil odklad výkonu trestu odňatia slobody konkrétne od 17. júna 2025 do 22. júna 2026, čo predstavuje obdobie jedného roka. Podľa názoru krajského súdu aj napriek tomu, že odsúdený je onkologický pacient, jeho choroba je aktuálne v remisii, a teda nezodpovedá chorobe uvedenej v § 413 ods. 2 Trestného poriadku.“

Odsúdený K. W. prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, ktorú takto odôvodnil:

„I. Nesprávne a formálne posúdenie zdravotného stavu a hrozba pre život

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zamietol návrh odsúdeného na upustenie od výkonu trestu odňatia slobody, prípadne na jeho odklad alebo prerušenie. Súd svoje rozhodnutie založil a odôvodnil výlučne všeobecným stanoviskom Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, podľa ktorého je táto nemocnica schopná poskytnúť odsúdenému zdravotnú starostlivosť počas doby 20 mesiacov. Tento záver prvostupňového súdu považujem za nesprávny, formálny, povrchný a reálne ohrozujúci život odsúdeného. Vykonaný bol v hrubom rozpore so skutočným obsahom súdneho spisu, pričom súd úplne opomenul a odignoroval rozsiahlu závažnú zdravotnú dokumentáciu odsúdeného, ktorá sa v spise nachádza.

II. Ignorovanie závažnej multimorbidity odsúdeného (Vzájomná interakcia diagnóz). Súd sa uspokojil s tabuľkovým vyjadrením väzenskej nemocnice a opomenul skutočnosť, že odsúdený trpí závažnou multimorbiditou - kombináciou troch ťažkých diagnóz, ktoré nemožno posudzovať izolovane, pretože sú vo vzájomnej negatívnej interakcii:

1. Onkologické riziko a následky invazívnej chirurgie: Odsúdený je onkologický pacient po náročnej a radikálnej onko-chirurgickej operácii, pri ktorej mu boli resekované (vyoperované) tri rebrá spolu s mäkkým tkanivom v hrúbke až 4 cm. Tento stav spôsobuje permanentné bolesti v oblasti hrudníka a proces vnútorného prerastania a hojenia tkanív je dlhodobý. Extrémny stres spojený s nástupom do výkonu trestu preukázateľne oslabuje imunitný systém, čo pri onkologickej diagnóze predstavuje priamu hrozbu prebúdžania ochorenia a návratu (relapsu) rakoviny.

2. Psychiatrické a reumatologické ochorenie: Odsúdený pravidelne navštevuje psychiatra, užíva silnú medicínu proti depresiám a na spanie. Stresové prostredie väznice a psychický distress okamžite aktivujú a zhoršujú reumatologické zápal a destabilizujú celkový psychiatrický stav. Väzenská nemocnica v Trenčíne nedisponuje stálym, multiodborovým tímom špecialistov (onkológ, reumatológ, psychiater), ktorý by dokázal denne a koordinovane manažovať takto komplexný a krehký zdravotný stav bez rizika zanedbania. Vyhlásenie nemocnice, že 'starostlivosť' vie zabezpečiť, je len pro forma konštatovaním.

III. Špecifiká liečby, anatomické obmedzenia a prebiehajúce konanie o invalidite.

Zdravotný a sociálny stav odsúdeného si vyžaduje špecifické podmienky, ktoré väzenská nemocnica objektívne nedokáže splniť:

- Biologická liečba a dispenzár: Odsúdený je nastavený na biologickú liečbu, čo predstavuje najvyšší a medicínsky najnáročnejší stupeň terapie reumatických ochorení. Pacient sa nachádza pod prísny dispenzárom, má v civilných zariadeniach fixne naplánované termíny kontrol, odberov a aplikácií liečby, ktoré nemožno prerušiť.

- Anatomické obmedzenia (Špeciálny matrac): Z dôvodu chýbajúcej kostnej a svalovej opory po resekcii troch rebier je odsúdený z dôvodu neúnosných bolestí odkázaný na spanie výlučne na špeciálnom ortopedickom matraci. Absencia takejto zdravotnej pomôcky vo výkone trestu a uloženie na štandardné väzenské lôžko spôsobí okamžitú anatomickú destabilizáciu hrudníka, zhoršenie fyzického stavu a neúnosný stupeň fyzického utrpenia, čo hraničí s neľudským zaobchádzaním.

- Prebiehajúce medzinárodné konanie o invalidnom dôchodku: Odsúdenému bol predbežne uznaný invalidný dôchodok. Toto konanie je aktuálne v štádiu intenzívneho riešenia, pričom zahraničné orgány (Nemecko, Rakúsko) a Sociálna poisťovňa vyžadujú od odsúdeného nepretržitú súčinnosť, dopĺňanie informácií a komunikáciu prostredníctvom e-mailov a prekladateľských aplikácií. Výkon trestu odňatia slobody by odsúdenému objektívne znemožnil túto komunikáciu viesť, čo by viedlo k mareniu prebiehajúceho úradného konania a k závažnej sociálnej ujme.

IV. Porušenie práva na spravodlivý proces a nevykonanie kľúčových dôkazov

Napadnuté uznesenie navyše trpí zásadnou procesnou vadou. V spise sa nachádzajú dva úplne

protichodné lekárske názory - stanoviská popredných civilných špecialistov odsúdeného verzus anonymné vyjadrenie z Trenčína. V uznesení vôbec nie je uvedené, ktorí konkrétni odborníci (s akou špecializáciou) v Trenčíne toto stanovisko vypracovali a na základe čoho si dovolili spochybniť závery ošetrovujúcich lekárov, ktorí odsúdeného reálne operovali a liečia. Ak mal prvostupňový súd k dispozícii dve takto rozporuplné stanoviská, bol povinný podľa Trestného poriadku pribrať do konania nezávislého súdneho znalca z odboru zdravotníctva, ktorý by stav odsúdeného objektívne posúdil. Slepá dôvera súdu v prospech vyjadrenia väznice bez znaleckého preverenia je hrubým porušením práva odsúdeného na spravodlivé súdne konanie.“

Navrhol preto, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Ntc/38/2019 zrušil a podľa § 413 Trestného poriadku upustil od výkonu trestu odňatia slobody, alternatívne, aby podľa § 409, resp. § 412 Trestného poriadku výkon trestu odňatia slobody odložil alebo prerušil (minimálne do doby právoplatného ukončenia medzinárodného konania o invalidnom dôchodku a stabilizácie stavu po resekcii rebier), prípadne aby vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na nové prejednanie s príkazom pribrať do konania nezávislého súdneho znalca na posúdenie zdravotného stavu.

Následne odsúdený podaním doručeným najvyššiemu súdu 29. júla 2026 predložil e-mailové potvrdenie objednávky znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie vnútorné lekárstvo, na vypracovanie znaleckého posudku. Podaním doručeným najvyššiemu súdu 30. júla 2026 zaslal jeho žiadosť adresovanú Trenčianskej nemocnici o poskytnutie informácie k lekárskeму stanovisku a uviedol, že na túto žiadosť dostal takú odpoveď, že nemocnica už podala svoje stanovisko krajskému súdu, takže tam už nie je čo dodať a vyjadrenie povereného lekára po dovolenke nebude obsahovať iné odôvodnenie ako to, ktoré už raz bolo adresované krajskému súdu. Zároveň uviedol, že znalecký posudok, ktorého vypracovanie si objednal, bude vypracovaný v lehote dvoch mesiacov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného K. W. nie je dôvodná.

Podľa § 409 ods. 1 Trestného poriadku ak odsúdený pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody ochorie na takú vážnu chorobu, že dočasne nie je spôsobilý nastúpiť výkon trestu, pretože je v ústavnej zdravotnej starostlivosti, zašle súdu žiadosť o odklad výkonu trestu spolu s lekárskou správou o svojom zdravotnom stave nie staršou ako 30 dní; v žiadosti je povinný uviesť aj adresu zdravotníckeho zariadenia, ktoré mu poskytuje zdravotnú starostlivosť. Ak žiadosť neobsahuje uvedené náležitosti, predseda senátu vyzve odsúdeného, aby žiadosť doplnil v lehote 10 dní; inak sa o žiadosti nekoná, o čom predseda senátu vo výzve odsúdeného poučí.

Podľa § 409 ods. 2 Trestného poriadku na žiadosť predsedu senátu oznámi nemocnica pre obvinených a odsúdených, či zdravotnícke zariadenie Zboru väzenskej a justičnej stráže môže poskytnúť odsúdenému, ktorý požiadal o odklad výkonu trestu podľa odseku 1, potrebnú zdravotnú starostlivosť, alebo na aký čas navrhuje odložiť výkon trestu. Predseda senátu na potrebný čas odloží výkon trestu odňatia slobody, ak v zdravotníckom zariadení Zboru väzenskej a justičnej stráže nemožno poskytnúť potrebnú zdravotnú starostlivosť.

Z citovanej právnej úpravy je zjavné, že pre odklad výkonu právoplatne uloženého trestu odňatia slobody musia byť splnené dve podmienky - 1. odsúdený pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody ochorie na takú vážnu chorobu, že dočasne nie je spôsobilý nastúpiť výkon trestu, pretože je v ústavnej starostlivosti a 2. v nemocnici pre obvinených a odsúdených nemožno poskytnúť odsúdenému potrebnú zdravotnú starostlivosť, a preto sa navrhuje odložiť výkon trestu na uvedený potrebný čas.

Podľa § 413 ods. 2 Trestného poriadku súd môže upustiť od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku, ak zistí, že odsúdený ochorel na nevyliciteľnú životu nebezpečnú chorobu.

Podľa poslednej citovanej právnej úpravy je zjavné, že upustiť od výkonu trestu odňatia slobody je

možné len v tom prípade, ak by odsúdený ochorel na nevyliciteľnú životu nebezpečnú chorobu. Z listinných dôkazov, ktoré mal najvyšší súd k dispozícii vyplýva, že odsúdený K. W. svoj návrh na odklad a upustenie od výkonu trestu odňatia slobody odôvodnil tým, že je onkologický pacient po náročnej a radikálnej onko-chirurgickej operácii, pravidelne navštevuje psychiatra, užíva silnú medikáciu proti depresiám a na spanie, je nastavený na biologickú liečbu, z dôvodu neúnosných bolestí je odkázaný na spanie výlučne na špeciálnom ortopedickom matraci a výkon trestu odňatia slobody by odsúdenému objektívne znemožnil riešenie invalidného dôchodku, pričom zdôraznil, že v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nemá vytvorené dostatočné podmienky, aby mu bola poskytovaná adekvátna starostlivosť.

Krajský súd v Košiciach na stranách 2 až 5 uznesenia chronologicky uviedol rozhodnutia, ktorými bol odsúdenému povolený odklad výkonu trestu odňatia slobody. Najvyšší súd zo spisu zistil, že Nemocnica pre obvinených a odsúdených a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín na základe odporúčania lekára - onkológa súhlasili s odkladom výkonu trestu odňatia slobody do 2. júna 2026 z dôvodu pokračujúcej rekonvalescencie odsúdeného ako onkologického pacienta (č. l. 361). Následne však na základe ďalšej žiadosti Krajského súdu v Košiciach o podanie správy sa Nemocnica pre obvinených a odsúdených a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín vo vyjadrení z 2. júna 2026, vychádzajúc z priložených lekárskeho správ, vyjadrili, že odsúdený K. W. je schopný výkonu trestu odňatia slobody, pričom v prípade potreby mu bude poskytnutá potrebná zdravotná starostlivosť, prípadne bude zabezpečená jeho hospitalizácia (č. l. 375 - 380).

Ako vyplýva aj z podaní odsúdeného k sťažnosti, uvedené zdravotnícke zariadenie na svojom stanovisku zotrvalo. Za tohto stavu najvyšší súd nemá dôvod spochybňovať závery zdravotníckeho zariadenia o zdravotnej spôsobilosti odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody. Zároveň je potrebné prihliadnuť na jeho ubezpečenie, že v prípade potreby bude odsúdenému počas výkonu trestu zabezpečená potrebná zdravotná starostlivosť, prípadne hospitalizácia. Najvyšší súd preto vychádza zo záveru, že zdravotný stav odsúdeného v súčasnosti nepredstavuje prekážku výkonu uloženého trestu odňatia slobody a prípadná potreba ďalšej zdravotnej starostlivosti bude riešená v rámci výkonu trestu.

Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností je zřejmé, že krajský súd postupoval správne, ak v napadnutom uznesení konštatoval, že odsúdený netrpí takou chorobou, ktorej následky na zdraví bez ohľadu na dĺžku trvania vedú k úmrtiu postihnutého, inými slovami, odsúdený netrpí nevyliciteľnou životu nebezpečnou chorobou, ktorá zásadným spôsobom sťažuje schopnosť odsúdeného podrobiť sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, prípadne chápať jeho zmysel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že Krajský súd v Košiciach v napadnutom uznesení venoval dostatočnú pozornosť všetkým dôležitým okolnostiam, pričom rozhodol vecne správne a v súlade so zákonom, keď nepovolil odsúdenému K. W. odklad výkonu trestu odňatia slobody a zároveň neupustil od jeho výkonu trestu odňatia slobody.

Rovnako ako krajský súd aj najvyšší súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na odklad výkonu trestu odňatia slobody, ani na upustenie od výkonu trestu odňatia slobody. Z lekárskeho správ vyplýva, že ochorenie odsúdeného nie je takého závažného charakteru, keď i podľa vyjadrenia Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín je napriek nemu schopný výkonu trestu.

Keďže najvyšší súd nezistil žiadne také pochybenie, ktoré by bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého uznesenia, zamietol sťažnosť odsúdeného K. W. spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.